

Nytt på norsk

Gråvaag er Geir Stensbys prosjekt og har vært en tid ute med en selvtitulerte EP (Garage Records) på rundt 20 minutter inneholdende fem låter. Musikken er i landskapet mellom straight gladrock og blues. Musikken kan minne litt om CC Cowboys når det bandet slår av på tempoet. Tekstene til elverumsingen er på norsk og er vel noe av det mest platte denne anmelder har hørt på lang, lang tid. Ta for eksempel låta *Sveve*, som jeg tror handler om ei alenemor som stadig vekk får nye bekjenskaper. Teksten er så patetisk at det gjør litt vondt å høre på. Det er kanskje slik at Geir Stensby er ironisk i tekstene, men det funker sjelden bra i musikkens verden. Låta *Hippie 72* er den beste på denne korte plata, der treffer Stensby i både musikk og tekst. Mer av låter som *Hippie 72* og mannen hadde blitt langt mer interessant. Det er å håpe Gråvaag er morsomme og langt bedre å høre live, for på plate blir det bare dumt og pinlig.

Jens Carelius fra Sandvika utenfor Oslo, er et spennende nytt bekjenskap. Albumet *The First Songs* (Big Dipper Records/Musikkoperatørene) er spilt inn på en gammel Tandberg spolebåndmaskin og folkrocken hans låter deretter, grumsete og litt rølpete. Det kler mannen bra, som må sies å være en moderne singer/songwriter. Carelius er en dyktig gitarist og vokalist, og hans tekster har en dypere mening. Alt i alt en meget spennende debut som har sine største øyeblikk i den litt melankolske *Song#1*, samt *Along The Keys* og *Come Back to Me*. Carelius har litt Dylan, Neil Young og Springsteen i sitt uttrykk, og det skal bli spennende å høre fra denne karen igjen.

1.konsertmester i Oslo Filharmonien, **Stig Nilsson**, har på *Solo +* (2L47) satt sammen seks norske musikkverker fra de siste 35 år. Vi får blant annet høre Wolfgang Plagges *Duels for 2 Violins* og Bjørn Kruses *Memento mori*. Fiolinisten Nilsson, som opprinnelig er svensk, har med seg sønnen Anders Kjellberg Nilsson på platen. Og poden innehar et minst like stort talent som sin far på strykeinstrumentet. Resultatet er blitt ei plate av meget høy kvalitet. Ullensvang kirke i Hardanger var åstedet for innspillingen og lyden er rent ut imponerende. Nilsson bekrefter med denne plata sin høye posisjon innenfor denne sjangeren i Norge.

Jens Carelius

Foto:

Stig Nilsson

Foto: